herpy

SLANGER

Grøn træboa

Corallus caninus

Corallus caninus er en slank, trælevende boa fra Guyana-skjoldet i Sydamerika. Voksne dyr er lysegrønne med hvide tegninger, ungerne rødorange. Arten bliver omkring 120-200 cm. Siden 2009 dækker navnet kun bestandene nord for Amazonfloden, mens Amazonbækkenets dyr hører til *Corallus batesii*. Arten kræver et stort, højt og fugtigt terrarie og en erfaren holder.

Familie: Boidae Engelsk: Emerald Tree Boa Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**120-200 cm** total længde inkl. hale
Levetid	**15-20 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Regnskov**
Sværhedsgrad	**Erfaren**

PASNING

Min. terrarie	**180 × 60 × 120 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Hotspot	**29-32 °C**
Temperatur, nat	**22-25 °C**
Luftfugtighed	**75-90 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Anbefalet** Ferguson-zone 2
Kost	**Hvirveldyr**
Holdes	**Enkeltvis**

AVL

Formering	**Levendefødende**
Kønsmoden	**36-60 mdr.**
Kuldstørrelse	**5-20 unger**
Drægtighed	**180-210 dage**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
EU-bilag	**Bilag B**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten er omfattet af CITES liste II og EU's bilag B (forordning 338/97) som en del af Boidae spp. Indførsel fra lande uden for EU kræver CITES-tilladelse, som udstedes af Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø (SGAV) efter BEK nr. 1588 af 9.12.2024. Arten er ikke blandt de store kvælerslanger, som private ikke må holde i Danmark (BEK nr. 1261 af 17.11.2015). Spørg sælger om dokumentation for dyrets lovlige oprindelse.

Om arten

Corallus caninus er en middelstor boa med sammentrykt krop, stort, pæreformet hoved, varmegruber i læbeskællene, meget lange fortænder, lodret pupil og gribehale. Voksne dyr er grønne med emaljehvide tegninger på ryggen, ofte parvise trekanter eller tværbånd; sjældent er ryggen helt ensfarvet grøn. Læberne er som regel gule, og bugen er hvid til gul. Ungerne er rødorange med hvide tegninger, sjældent grønne, og begynder at blive grønne efter omkring 4 måneder.

Hunnerne er længere og tungere end hannerne, som er slankere. Arten bliver omkring 120-200 cm, og store hunner kan overstige 200 cm. Den er dermed slankere og mindre end *Corallus batesii*.

Indtil 2009 blev alle grønne *Corallus* i Sydamerika regnet til én art. Det år blev Amazonbækkenets bestande skilt ud som *Corallus batesii*, og navnet *C. caninus* dækker i dag kun bestandene på Guyana-skjoldet. Arterne skelnes på tre træk: *C. caninus* har få skæl på tværs af snuden mellem tredje og fjerde overlæbeskæl (2-6, i gennemsnit 3,4), *C. batesii* flere (3-12, i gennemsnit 6,9). *C. caninus* mangler den hvide midterstribe på ryggen, som *C. batesii* kan have, og har næsten ingen hvide pletter på siderne (0-11 mod 0-38). Forskellen i mitokondrielt DNA mellem de to er 3-16 %. Meget af pasningslitteraturen fra før 2009 dækker begge arter, og tal om størrelse, fugt og adfærd skal læses med det for øje. Arterne kan få frugtbare afkom sammen i fangenskab, så dyr uden kendt oprindelse kan være svære at bestemme.

Arten er mere nervøs end *Corallus batesii* og egner sig til at se på, ikke til at tage op. Dyrene er nataktive. Om dagen hviler de oprullede på en gren med hovedet i midten af spiralen.

Udbredelse og levested

Corallus caninus lever på Guyana-skjoldet i det nordøstlige Sydamerika: Guyana, Surinam, Fransk Guyana, det østlige og sydlige Venezuela (Bolívar og Amazonas) og det nordøstlige Brasilien nord for Amazonfloden og nord og øst for Rio Negro (Amapá, Pará, Roraima og Amazonas). Arten findes fra havniveau op til omkring 200 m.

I Amazonbækkenet syd for Amazonfloden og vest for Rio Negro lever *Corallus batesii*. Bestandene i Colombia, Ecuador, Peru og Bolivia, som tidligere blev regnet til *C. caninus*, hører i dag til den art. Grænsen mellem de to arter er ikke fastlagt præcist.

> **Oprindelig udbredelse:** Guyana, Surinam, Fransk Guyana, Venezuela og Brasilien.

LEVESTED

Arten er helt trælevende og lever i primær og sekundær regnskov, ofte over vandløb, men uden at være afhængig af åbent vand. Den holder til i trækronerne og i lavere vegetation og går kun sjældent ned på jorden. Klimaet er varmt og fugtigt året rundt med mere end 1.500 mm nedbør om året.

Om dagen ligger dyret oprullet på en vandret gren. Om natten jager det fra baghold, hængende i en S-formet stilling med hovedet pegende nedad, og tager først og fremmest gnavere, pungrotter og flagermus. Unge dyr tager også øgler og slanger. Byttet fanges med et lynhurtigt hug og dræbes ved kvælning. Dyret drikker regndråber fra blade og fra sin egen krop.

Pasning

TERRARIET

Et voksent dyr skal have et terrarie på mindst 180 × 60 × 120 cm (længde × bredde × højde), og større og især højere er bedre. Længden skal mindst svare til slangens længde, så den kan strække sig helt ud, og højden skal give plads til at søge varme og fugt i forskellige niveauer uden at gå ned på bunden. Terrariet skal åbnes forfra, og siderne bør ikke være gennemsigtige, fordi det gør dyret utrygt. En ung slange kan bo i et terrarie af voksenstørrelse, når der er skjul nok.

Der skal være solide, men tynde vandrette grene i flere højder, som dyret kan få et godt greb om. Grenene skal sidde fast, men helst kunne tages ud, så dyret ikke skal trækkes af dem. Skjulekasser under loftet og på siderne giver tryghed, og levende eller kunstige planter giver dækning og holder på vanddråber.

Bunden skal være mindst 10 cm dyb og fugtholdende, fx 40 % muldjord, 40 % kokosfibre og 20 % sand, med et lag løv ovenpå. Der skal være god ventilation uden træk: åbninger øverst i den varme side og nederst i den kolde side og gerne en lille blæser i den kolde ende. Fjern afføring med det samme, og skift hele bunden hver 3.-6. måned.

Dyrene holdes hver for sig. Nye dyr skal i karantæne i 3-6 måneder.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

TEMPERATUR

Corallus caninus skal have en jævn varme i hele terrariet og en tydelig solplads. Solpladsen, en vandret gren under varmekilden, skal være 29-32 °C. Resten af terrariet skal om dagen være 24-28 °C, med omkring 22-24 °C i den kølige ende. Om natten skal der være 22-25 °C.

Brug flere ens varmelamper side om side, så hele det oprullede dyr varmes jævnt, og placér dem, så dyret ikke kan komme i berøring med dem. Brug glødelamper eller infrarøde lamper, ikke farvede pærer. Er rummet koldere end 22 °C om natten, skal en lysløs varmekilde med termostat holde varmen; et varmepanel i den ene ende, styret af en termostat med føleren i den

kølige side, er en god løsning. Mål temperaturen flere steder og i flere højder med et infrarødt termometer og fastmonterede følere.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Luftfugtigheden skal være høj og stabil: 75-90 %. Angivelserne svinger fra 65-75 % til 75-90 %, men arten tåler svingende fugt dårligt, og stabiliteten er vigtigere end det præcise tal. Terrariet skal kunne tørre mellem sprøjtningerne, og der må aldrig stå vand og løbe ned ad ruderne, for stillestående, kondenserende fugt giver skimmel og luftvejsinfektion.

Sprøjt bund og planter flere gange dagligt i korte perioder, gerne med et automatisk sprøjteanlæg og destilleret vand eller vand fra omvendt osmose. Sprøjt ikke direkte på dyret, for fordampningen kan køle det ned. Dyret drikker dråber fra bladene og fra sin egen krop, og sætter man desuden en stor vandskål højt oppe ved siden af en gren, drikker det også derfra. Skift vandet mindst en gang om ugen. Mål fugten med to digitale hygrometre i forskellig højde. Mangel på væske viser sig som tilbageholdt afføring med store urater og ufuldstændige hudskifter.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

LYS OG UVB

Arten er nataktiv og kan klare sig uden UVB, men et svagt UVB-lys giver en tydeligere døgnrytme og sikrer D3-vitamin. Arten hører til Ferguson-zone 2, med et UV-indeks på omkring 2-3 ved solpladsen. Et T5 HO-rør på 5-6 % UVB skal sidde 30-40 cm over slangens ryg, når det lyser gennem net, og 35-45 cm uden net. Røret skal sidde i den varme side sammen med varmelamperne og skiftes hver 12. måned, også selv om det stadig lyser. Mål gerne med en UV-måler.

Lyset skal være tændt 12 timer i døgnet og slukket om natten. Med skygge og planter nok vælger dyret selv, hvor meget lys det vil have.

Læs mere: Lys og UVB Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

FODER

Corallus caninus skal have hele byttedyr: mus, rotter, hamstere, gerbiler, vagtler og kyllinger, og rotter er det bedste foder. Størrelsen følger dyret: fra rottehvalpe på 4-6 g til unger og op til mellemstore rotter til voksne hunner, mens hannerne får lidt mindre byttedyr. Brug optøede, frosne byttedyr frem for levende, som kan bide og skade slangen. Byttet varmes til 32-38 °C og tilbydes med en lang pincet, for dyret hugger hurtigt og kan ramme skævt.

Byttet skal veje omkring 10 % af slangens vægt og være højst 1-1,5 gange så bredt som slangen på det bredeste sted. Unge dyr får mad hver 7.-10. dag, halvvoksne hver 10.-20. dag og voksne hver 2.-4. uge. Arten er naturligt slank og bliver let for fed. Den skal se muskuløs ud, ikke rund, og især hannerne holdes slanke.

Dyret har som regel afføring efter to-tre måltider, og et fjerde måltid gives først, når det har haft afføring. Byttet kan en gang imellem støves let med en blanding af kalk og vitaminer, før det tøs op.

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Corallus caninus er ofte nervøs og forsvarsberedt, især som ung, og er ikke et dyr til hyppig håndtering. Føler den sig truet, lægger den sig i en S-formet stilling og hugger. De meget lange fortænder giver dybe sår.

Prik let til dyret med en krog eller en papirrulle, før det tages ud, så det ved, at der ikke er mad på vej. Træk det aldrig af grenen: kradser man blidt på den sammenrullede hale med en neglekant, slipper det grebet. Halen er skrøbelig, især det første år, og et knæk bliver blivende. Under håndteringen snor dyret sig om arme og krop for at holde balancen; lad det ikke komme om halsen. Vask hænder før og efter, og lad aldrig børn håndtere dyret alene.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnerne er længere og tungere end hannerne, og hannerne er slankere og har større sporer. Kønnet bestemmes sikrest med sonde af en erfaren holder eller en dyrlæge. Hannerne er kønsmodne efter 3-4 år og hunnerne efter 4-5 år. Hunnen skal være muskuløs, ikke fed, før hun sættes i avl.

PARRING

Parringstiden er typisk april-juli, og hunnerne yngler normalt kun hvert andet år. Under parringen ligger hannen tæt ved hunnen og forsøger at slå halen om hendes. Hannerne skal være slanke, når de sættes til hunnen, for slanke hanner er mere parringsvillige. Hannerne kan være aggressive over for hinanden, så kun én han sættes sammen med hunnen.

Hunnen faster ofte i flere måneder i den sidste del af drægtigheden uden at tabe sig nævneværdigt. *Corallus caninus* og *Corallus batesii* kan få frugtbare afkom sammen, så de to arter skal holdes adskilt i avlen.

ÆGLÆGNING OG KULD

Corallus caninus føder levende unger. Drægtigheden varer 6-7 måneder. Et kuld er typisk 5-12 unger, i gennemsnit omkring 10, men kan nå op på 20. Den drægtige hun skal have adgang til både varme og vand, for mangel på væske kan give unger, der sidder fast ved fødslen. Hunnen passer ikke ungerne efter fødslen.

INKUBATION

Der er ingen æg at ruge, for arten føder levende unger. Under drægtigheden skal hunnen have en stabil, varm gradient, frisk vand og ro, og fugten skal holdes stabil. Ungerne skilles fra hunnen, så snart de er født, og ubefrugtede æg og dødfødte unger fjernes.

OPDRÆT AF UNGER

Nyfødte unger er 40-50 cm lange, vejer 20-50 g og er rødorange. Efter omkring 4 måneder begynder de at blive grønne. Hold hver unge for sig i en lille boks med grene, fugtig bund og skjul, og sæt grenene, så ungen kan nå både bunden og vandskålen.

Ungerne skifter hud inden for to uger efter fødslen, og først derefter tilbydes mad: en optøet rottehvalp på 4-6 g, varmet godt op. Herefter tilbydes mad omkring hver 7.-10. dag. En del af ungerne tager rottehvalpen af sig selv; resten kan tage en levende dværghamster eller ung mus eller må hjælpes med at spise en tid. Det er lettere at få ungerne i gang end hos *Corallus batesii*. Ved omkring 6 måneders alder spiser de fleste fast og kan gå over til rotter af passende størrelse.

Sundhed og typiske fejl

De fleste problemer skyldes fejl i opsætningen. Typiske problemer er:

- Dehydrering ved lav luftfugtighed: tilbageholdt afføring med store urater og hudskifte, der sidder fast.
- Luftvejsinfektion ved for kold, stillestående eller for fugtig luft: dyret trækker vejret med åben mund eller har slim i munden.
- Fedme ved for hyppig eller for stor fodring: arten skal være muskuløs, ikke rund.
- Knæk eller bule på halen efter ruk i halen, især hos unge dyr.
- Mider og indvendige parasitter, især hos vildfangede dyr. Brug opdrættede dyr og sæt nye dyr i karantæne.
- Opkast ved for store byttedyr eller for lav temperatur.
- Skimmel og bakterier ved vedvarende kondenserende fugt.

Vej dyret jævnligt og før dagbog over vægt, fodring og hudskifte. Et pludseligt vægttab er ofte det første tegn på sygdom. Krybdyr skjuler sygdom, så opsøg en dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis dyret ikke spiser, taber sig, trækker vejret med åben mund eller virker sløvt.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.